"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଏବେ ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟ ପିତାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସତ୍ୟ ଦେବତା ହେଉଛ, ସେଥିପାଇଁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସତସଙ୍ଗ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ " ।

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିକର୍ମ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, କାହିଁକି?

ଉତ୍ତର**:-** କାହିଁକି ନା ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ପିତାଙ୍କର ବରଦାନ ମିଳିଥାଏ । ବିକର୍ମ ସେତେବେଳେ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ରାବଣର ଅଭିଶାପ ମିଳିବାକୁ ଲାଗିଥାଏ । ସତ୍ୟ-ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ସଦ୍‌ଗତିରେ ହିଁ ଥା'ନ୍ତି, ସେ ସମୟରେ ଦୁର୍‌ଗତିର ନାମ ରହିବ ନାହିଁ । ବିକାର ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ ଯାହା ଦ୍□ାରା କୌଣସି ବିକର୍ମ ହେବ । ଦ୍□ାପର-କଳିଯୁଗରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୁର୍‌ଗତି ହେବା କାରଣରୁ ବିକର୍ମ ହେଉଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାର କଥା ଅଟେ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା-ମିଠା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଇଏ ସୁପ୍ରିମ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମ ପିତା, ପରମ ଶିକ୍ଷକ, ପରମ ସତଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ଏହିପରି ମହିମା ବତାଇବା ଦ୍□ାରା ସ୍□ତଃ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଯାଉଛି ଯେ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କାହାର ପିତା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେ ତ ଛୋଟ ପିଲା, ସତ୍ୟଯୁଗର ରାଜକୁମାର ଅଟନ୍ତି । ସେ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସିଏ ନିଜେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିଥା'ନ୍ତି । ସେଠାରେ ଗୁରୁ ତ କେହି ରହିବେ ନାହିଁ, କାହିଁକି ନା ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ସଦ୍‌ଗତିରେ ଥା'ନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ସଦ୍‌ଗତି ଏବଂ ଅଧାକଳ୍ପ ହେଉଛି ଦୁର୍‌ଗତି । ସେଠାରେ ସଦ୍‌ଗତି ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ସେଠାରେ ଜ୍ଞାନର ଆବଶ୍ୟକତା ନ ଥାଏ । ସେଠାରେ ଦୁର୍‌ଗତିର ନାମ ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସଦ୍‌ଗତି ମିଳିଥାଏ । ପୁଣି ଦ୍□ାପର ଯୁଗରୁ କଳିଯୁଗ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍‌ଗତି ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ କୃଷ୍ଣ ପୁଣି ଦ୍□ାପର ଯୁଗରେ କିପରି ଆସିପାରିବେ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ କାହାର ଧ୍ୟାନରେ ଆସୁ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ-ଗୋଟିଏ କଥାରେ ବହୁତ ଗୁହ୍ୟ ରହସ୍ୟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି, ଯାହାକୁ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ସେ ସୁପ୍ରିମ ବାବା, ସୁପ୍ରିମ ଶିକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି । ଇଂରାଜୀରେ ସୁପ୍ରିମ ହିଁ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଇଂରାଜୀ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବାକୁ ଭଲ ଲାଗିଥାଏ । ଯେମିତି ଡ୍ରାମା ଶବ୍ଦ ରହିଛି । ଡ୍ରାମାକୁ ନାଟକ କୁହାଯିବ ନାହିଁ, ନାଟକରେ ତ ଅଦଳ-ବଦଳ ହୋଇଥାଏ । କହୁଛନ୍ତି ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର ଘୁରୁଛି, କିନ୍ତୁ କିପରି ଘୁରୁଛି, ଅବିକଳ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି ଅଥବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି, ଏ କଥା କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ବନୀ-ବନାଇ ବନ ରହି... ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ କୌଣସି ଖେଳ ଅଟେ ଯାହାକି ପୁନର୍ବାର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଚାଲିଛି । ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଚକ୍ର ଲଗାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଆଚ୍ଛା, ଏହି ଚକ୍ରର ଆୟୁଷ କେତେ? କିପରି ରିପିଟ୍ ହେଉଛି? ଏହାକୁ ଘୁରିବାରେ କେତେ ସମୟ ଲାଗୁଛି? ଏ କଥା କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଇସ୍‌ଲାମୀ-ବୌଦ୍ଧି ଆଦି ଏ ସବୁ ହେଉଛନ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଡ୍ରାମାରେ ପାର୍ଟ ରହିଛି ।

ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ରାଜବଂଶ ନାହିଁ, ଏହା ହେଉଛି ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ । ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ କୁହାଯାଏ । ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କୁଳ ରହିଛି । ଏହାକୁ ବୁଝାଇବା ତ ବହୁତ ସହଜ । ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ ଫରିସ୍ତାମାନେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ସେଠାରେ ହାଡ-ମାଂସ ନ ଥାଏ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ତ ହାଡ-ମାଂସ ରହିଛି ନା । ବ୍ରହ୍ମା ସୋ ବିଷ୍ଣୁ, ବିଷ୍ଣୁ ସୋ ବ୍ରହ୍ମା । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ନାଭି କମଳରୁ ବ୍ରହ୍ମା ବାହାରିଛନ୍ତି ଏଭଳି କାହିଁକି ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି? ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ ତ ଏ କଥା ନ ଥାଏ । ନାଁ ହୀରାନୀଳା ଆଦି ରହିବ, ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଧଳା ପୋଷାକଧାରୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ରୂପରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ଏବେ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଗରୀବ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତ ଖଦିର କପଡା ରହିଛି । ସେମାନେ ବିଚରା ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀର କ'ଣ । ତୁମକୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ସେଠାରେ ଫରିସ୍ତାମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ହାଡ-ମାଂସ ନାହିଁ । ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ ତ ଏହି ଶୃଙ୍ଗାର ଆଦି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହିଭଳି ଚିତ୍ର ସବୁ ରହିଛି, ତେଣୁ ବାବା ତା'ର ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଇ ଅର୍ଥ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ହନୁମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ହନୁମାନଙ୍କ ଭଳି ତ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନାହାଁନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ଯାହା ପ୍ରତି ବିଶ୍□ାସ ଆସିଯାଇଛି, ତାଙ୍କୁ ଏପରି କିଛି କହିଦେଲେ ବିଗିଡି ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଦେବୀମାନଙ୍କର କେତେ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ପାଣିରେ ବିସର୍ଜନ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଏ ସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଦଲଦଲ ଅର୍ଥାତ୍ ପଙ୍କରେ ଗଳା ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ବୁଡି ରହିଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କିପରି କରାଯିବ । ତାଙ୍କୁ ବାହାର କରିବା ହିଁ ମୁସକିଲ୍ ହୋଇଯାଉଛି । କେହି-କେହି ତ ଅନ୍ୟକୁ ବାହାର କରିବାରେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ନିଜେ ହିଁ ବୁଡି ଯାଉଛନ୍ତି । ନିଜେ ଗଳା ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ପଙ୍କରେ ବୁଡି ଯାଆନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ କାମ ବିକାରରେ ପଡିଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଏହା ହେଲା ସବୁଠାରୁ ବଡ ପଙ୍କ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏ ସବୁ କଥା ନ ଥାଏ । ଏବେ ତୁମେ ସତ୍ୟ ପିତାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସତ୍ୟ ଦେବତା ହେଉଛ । ପୁଣି ସେଠାରେ କୌଣସି ସତସଙ୍ଗ ହେବ ନାହିଁ । ସତସଙ୍ଗ କେବଳ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ହିଁ କରିଥା'ନ୍ତି, ଭାବିଥା'ନ୍ତି ସବୁ କିଛି ଈଶ୍□ରଙ୍କର ରୂପ ଅଟେ । କିଛି ହେଲେ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି - କଳିଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ପାପାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି,

ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ରହିବେ । ଏଥିରେ ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ତୁମେ ଏବେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛ । ତୁମେମାନେ କଳିଯୁଗ ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗ ଉଭୟକୁ ଜାଣିଛ । ମୂଳ କଥା ହେଲା ଏ ପାରିରୁ ସେ ପାରିକୁ ଯିବାର । କ୍ଷୀର ସାଗର ଏବଂ ବିଷୟ ସାଗରର ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ କିଛି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ବସି କର୍ମ-ଅକର୍ମ-ବିକର୍ମର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କର୍ମ ତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କରିଆସୁଛନ୍ତି ପୁଣି କେଉଁ କର୍ମ, ଅକର୍ମ ହେଉଛି ତ ଆଉ କେଉଁ କର୍ମ, ବିକର୍ମ ହୋଇଯାଉଛି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ସବୁ କର୍ମ, ବିକର୍ମ ହୋଇଯାଉଛି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବିକର୍ମ ହେବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ସେଠାରେ ରାମରାଜ୍ୟ ହେବ । ସେମାନେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବରଦାନ ପାଇଥା'ନ୍ତି । ରାବଣ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥାଏ । ଏହା ସୁଖ ଏବଂ ଦୁଃଖର ଖେଳ ଅଟେ ନା । ଦୁଃଖରେ ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଥା'ନ୍ତି । ସୁଖରେ କେହି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାନ୍ତି ନାହିଁ । ସେଠାରେ ବିକାର ରହିବ ନାହିଁ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉଛି - ଚାରା ଲଗାଯାଉଛି । ଏହି ଚାରା ଲଗାଇବାର ପ୍ରଥା ମଧ୍ୟ ଏବେ କରାଯାଇଛି । ବାବା ହିଁ ଚାରା ଲଗାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ପୂର୍ବେ ବ୍ରିଟିଶ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଥିବା ସମୟରେ ଖବରକାଗଜରେ ବାହାରୁ ନ ଥିଲା ଯେ ବୃକ୍ଷର ଚାରା ଲଗାଯାଉଛି । ଏବେ ବାବା ବସି ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଚାରା ଲଗାଉଛନ୍ତି, ଆଉ କୌଣସି ଚାରା ଲଗାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବହୁତ ଧର୍ମ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ଧର୍ମ ଭ୍ରଷ୍ଟ, କର୍ମ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ନାମ ମଧ୍ୟ ଓଲଟା-ସିଧା ରଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଦେବତା ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଏହି ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମରେ ଆସିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜର ଧର୍ମକୁ ହିଁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ୍ ଧର୍ମରୁ ବାହାରି ପୁଣି ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ମୁକ୍ତି ତ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ହଁ, ଯଦି କେହି ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମରୁ ଧର୍ମାନ୍ତରିତ ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ୍ ଧର୍ମକୁ ଚାଲିଯାଇଥିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ପୁଣି ନିଜର ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମକୁ ଫେରି ଆସିବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିବ, ଏଥିରୁ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଇଏ ଆମ ଧର୍ମର ଅଟନ୍ତି । ଏଥିରେ ବୁଝିବା ଏବଂ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ଆବଶ୍ୟକ । ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା କରିବାକୁ ହେବ । କେବଳ ବହି ପଢି ଶୁଣାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯେପରି କେହି ଗୀତା ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବସି ଶୁଣିଥା'ନ୍ତି । କେହି ତ ଗୀତାର ଶ୍ଲୋକକୁ ଏକଦମ୍ କଣ୍ଠସ୍ଥ କରି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ-ନିଜର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ବାହାର କରିଥା'ନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଶ୍ଲୋକ ସଂସ୍କୃତରେ ହିଁ ରହିଛି । ଏଠାରେ ତ ଗାୟନ ରହିଛି ଯେ ସାଗରକୁ ସ୍ୟାହି କରିଦିଅ, ସାରା ଜଙ୍ଗଲକୁ କଲମ କରିଦିଅ, ତେବେ ବି ଜ୍ଞାନର ଅନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ଗୀତା ତ ବହୁତ ଛୋଟ । ୧୮ ଅଧ୍ୟାୟ ବିଶିଷ୍ଟ ଅଟେ । ବହୁତ ଛୋଟ ଗୀତା ତିଆରି କରି ବେକରେ ପିନ୍ଧୁଛନ୍ତି ଯାହାକି ବହୁତ ଛୋଟ ଅକ୍ଷରରେ ଲେଖା ହୋଇଥାଏ । ଗଳାରେ ପିନ୍ଧିବାର ଅଭ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ ରହିଥାଏ । କେତେ ଛୋଟ ଲକେଟ୍ ସବୁ ତିଆରି ହେଉଛି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ତ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର କଥା । ବାବାଙ୍କର ହେଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପରି ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଲ । ବାବା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଦିନର ସନ୍ତାନ, ଏପରି ମଧ୍ୟ ଲେଖିବା ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଗଲା ତେଣୁ ତୁରନ୍ତ ପତ୍ର ଲେଖିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେବେ । ତେବେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେବା ମାତ୍ରେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହୋଇଗଲେ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ କାହା-କାହା ବୁଦ୍ଧିରେ ମୁସକିଲ୍‌ରେ ଧାରଣ ହେଉଛି । ତୁମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଉଛ ନା । ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଖଣ୍ଡ ରହିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ସବୁ ଖଣ୍ଡର ଚିହ୍ନ-ବର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । କାହାକୁ ଜଣା ବି ପଡିବ ନାହିଁ ଯେ ଏହିସବୁ ଖଣ୍ଡ ଥିଲା । ଯଦି ଥିଲା ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ତା'ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ରହିବା ଦରକାର । ସେଠାରେ ଏ ସବୁ ରହିବ ହିଁ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଏ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ମୁଁ ତୁମର ପିତା ବି ଅଟେ ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ତ ବହୁତ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଜ୍ଞାନ ଯାହା ଦ୍□ାରା ଆମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଉଛୁ । ଆମର ପିତା ସୁପ୍ରିମ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି, ସତ୍ୟ ପିତା ଏବଂ ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ସତ୍ୟ ହିଁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବେହଦର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ସିଏ ହେଲେ ବେହଦର ଗୁରୁ ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ମହିମା କେବଳ ଜଣଙ୍କର, ସେହି ମହିମା ପୁଣି ଅନ୍ୟ କାହାର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ସିଏ ନିଜ ସମାନ କରିବେ ତେବେ ସିଏ ତାଙ୍କ ସମାନ ହୋଇପାରିବେ । ତେଣୁ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପତିତ-ପାବନ ହୋଇଗଲ । "ସତ ନାମ" ବୋଲି ଲେଖୁଛନ୍ତି । ଏହି ମାତାମାନେ ହେଲେ ପତିତ-ପାବନୀ ଗଙ୍ଗା । ଶିବଶକ୍ତି କୁହ ଅଥବା ଶିବବଂଶୀ କୁହ । ଶିବବଂଶୀ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ । ଶିବବଂଶୀ ତ ସମସ୍ତେ ଅଟନ୍ତି । ବାକି ରଚନା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସଂଗମରେ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପୋଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଯଦି କେହି ଅଭିଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ କୁହ ଇଏ ପ୍ରଜାପିତା ଅଟନ୍ତି, ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଶିବବାବା ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ମୁଁ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ନାଭିରୁ ବ୍ରହ୍ମା ବାହାରିଲେ । ଆଚ୍ଛା ବିଷ୍ଣୁ ପୁଣି କାହାର ନାଭିରୁ ବାହାରିଲେ? ସେଥିରେ ତୀର ଚିହ୍ନ ଦେଇପାରିବ କି ଉଭୟ ଓତ-ପ୍ରୋତ ଅଟନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ସୋ ବିଷ୍ଣୁ, ବିଷ୍ଣୁ ସୋ ବ୍ରହ୍ମା । ସିଏ ଏହାଙ୍କଠାରୁ ଇଏ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ବିଷ୍ଣୁ ହେବା ପାଇଁ ୧ ସେକେଣ୍ଡ ଲାଗୁଛି, ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମା ହେବାରେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ଲାଗୁଛି । ଏହା କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ଅଟେ ନା । ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହିସବୁ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଥା'ନ୍ତି ପୁଣି ଏମାନଙ୍କର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ମୁଁ ପ୍ରବେଶ କରି ଏହିପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ କରୁଛି, ଏହା ବୁଝିବାର କଥା ଅଟେ ନା । ଯଦି ବସିବ ତେବେ ବୁଝାଇବୁ ଯେ, ଏହାଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମା କାହିଁକି କୁହାଯାଉଛି । ସାରା ଦୁନିଆକୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଏହି ଚିତ୍ର ସବୁ ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ଆମେ ବୁଝାଇପାରିବୁ, କିନ୍ତୁ ବୁଝିଲାବାଲା ହିଁ ବୁଝିବେ । ନ ବୁଝିଲାବାଲାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, ଇଏ ଆମ କୁଳର ନୁହଁନ୍ତି । ବିଚରା ଯଦିଓ ସେଠାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଆସିବେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଜାରେ । ଆମ ପାଇଁ ତ ସମସ୍ତେ ବିଚରା ଅଟନ୍ତି ନା -

ଗରୀବମାନଙ୍କୁ ବିଚରା କୁହାଯାଇଥାଏ ନା । କେତେ ସବୁ ପଏଣ୍ଟସ୍ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଟପିକ୍‌ଗୁଡିକ ଉପରେ ଭାଷଣ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏହି ଟପିକ୍ କିଛି କମ୍ କି! ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ସରସ୍□ତୀ, ୪ ଭୂଜା ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ଦୁଇ ଭୂଜା କନ୍ୟାର ଅର୍ଥାତ୍ ସରସ୍□ତୀଙ୍କର ହୋଇଥାଏ । ସେମାନେ ଯୁଗଳ ତ ନୁହଁନ୍ତି । ଯୁଗଳ ତ ବାସ୍ତବରେ ବିଷ୍ଣୁ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର କନ୍ୟା ହେଲେ ସରସ୍□ତୀ । ଶଙ୍କରଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଯୁଗଳ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଶିବ-ଶଙ୍କର ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଶଙ୍କର କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି? ବିନାଶ ତ ଆଣବିକ ବମ୍ ଦ୍□ାରା ହେଉଛି । ବାବା କିପରି ପିଲାମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ କରାଇବେ! ଏହା ତ ପାପ ହୋଇଯିବ । ବାବା ତ ବିନା ମେହନତରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିଧାମ ଘରକୁ ନେଇଯାଇଥା'ନ୍ତି । ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ କରି ସମସ୍ତେ ଘରକୁ ଯିବେ, କାହିଁକି ନା ଏହା ବିନାଶର ସମୟ ଅଟେ । ବାବା ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଦ୍‌ଗତି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଗତିକୁ ପୁଣି ସଦ୍‌ଗତିକୁ ଆସିବ । ଏହା ସବୁ ବୁଝିବାର କଥା । ଏହିସବୁ କଥାକୁ ଟିକିଏ ହେଲେ ବି କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ଦେଖୁଛ କେହି କେହି ତ ବହୁତ ମୁଣ୍ଡ ଖରାପ କରିଦେଉଛନ୍ତି, ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ବୁଝିଲାବାଲା ହୋଇଥିବେ, ସିଏ ଆସି ବୁଝିବେ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଯଦି ଗୋଟିଏ-ଗୋଟିଏ କଥା ଉପରେ ବୁଝିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ସମୟ ଦିଅ । ଏଠାରେ ତ ଗୋଟିଏ ହୁକୁମ୍ ରହିଛି ଯେ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦିଅ । ଏହା ତ ହେଉଛି କଣ୍ଟାର ଜଙ୍ଗଲ କାହିଁକି ନା ଏଠାରେ ମନୁଷ୍ୟ ପରସ୍ପରକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଚାଲିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏହାକୁ ଦୁଃଖଧାମ କୁହାଯାଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଉଛି ସୁଖଧାମ । ଦୁଃଖଧାମରୁ ସୁଖଧାମ କିପରି ହେଉଛି, ଏ କଥା ତୁମକୁ ବୁଝାଉଛୁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସୁଖଧାମରେ ଥିଲେ, ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ଦୁଃଖଧାମକୁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ନାମ ଦେଖ କିପରି ରଖାଯାଇଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ବେହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ କରାଉଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ସନ୍ନ୍ୟାସ କରାଇଦେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ବାବାଙ୍କୁ ସେବା କରାଇବାକୁ ହେବ, ତେଣୁ ସିଏ ତାହା ହିଁ କରାଇଥା'ନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ପରେ ବହୁତ ବାହାରିଥିଲେ ଯାହାଙ୍କର ଅଲୌକିକ ନାମ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଯାହାକୁ ଲୋକମାନେ ପୁଣି ବିଲେଇ ଛୁଆର କାହାଣୀ ରୂପରେ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଏସବୁ ହେଉଛି ମନଗଢା କାହାଣୀ । ବିଲେଇ ଛୁଆ ଏମିତି କିପରି ହୋଇପାରିବେ । ବିଲେଇ ଛୁଆ କ'ଣ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିବେ । ବାବା ଏହିଭଳି ବହୁତ ଯୁକ୍ତି ବତାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଯଦି କୌଣସି କଥା କେହି ବୁଝି ନ ପାରୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ କୁହ-ଅଲଫଙ୍କୁ ନ ବୁଝିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଉ କିଛି ବୁଝିପାରିବ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ କଥା ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ କର ଏବଂ ଲେଖ, ନଚେତ୍ ଭୁଲିଯିବ, ମାୟା ଭୁଲାଇ ଦେବ । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ । ଆମ ବାବା ସୁପ୍ରିମ ପିତା, ସୁପ୍ରିମ ଶିକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ସାରା ବିଶ୍□ର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ । ଏ ସବୁକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ସମୟ ଦରକାର । ବାବାଙ୍କୁ ନ ବୁଝିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରୁଥିବେ । ଅଲଫ (ବାବା)ଙ୍କୁ ନ ବୁଝିଲେ ବେ (ସମ୍ପତ୍ତିକୁ) କିଛି ହେଲେ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଅଯଥାରେ ସନ୍ଦେହ କରି ଚାଲିବେ - ଏପରି କାହିଁକି? ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତ ଏପରି କୁହାଯାଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦିଅ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) କର୍ମ, ଅକର୍ମ ଏବଂ ବିକର୍ମର ଗୁହ୍ୟ ଗତିକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖି ଏବେ କୌଣସି ବିକର୍ମ କରିବାର ନାହିଁ, ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗର ଧାରଣା କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସତ୍ୟ ପିତାଙ୍କର ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବତା କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ବିକାର ରୂପୀ ଦଳଦଳ ଅର୍ଥାତ୍ ପଙ୍କରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ଅଲୌକିକ ନିଶାର ଅନୁଭୂତି ଦ୍□ାରା ନିଶ୍ଚୟର ପ୍ରମାଣ ଦେଉଥିବା ସଦା ବିଜୟୀ ଭବ ।

ଅଲୌକିକ ଆତ୍ମିକ ନିଶା ନିଶ୍ଚୟର ଦର୍ପଣ ଅଟେ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟର ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି ନିଶା ଏବଂ ନିଶାର ପ୍ରମାଣ ହେଲା ଖୁସି । ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ଏବଂ ନିଶାରେ ରହିଥାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମାୟାର କୌଣସି ବି ଯନ୍ତ୍ର କାମ କରି ନ ଥାଏ । ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଭିତରକୁ ମାୟା ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଅଲୌକିକ ନିଶା ସହଜରେ ପୁରୁଣା ସଂସାର ବା ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାରକୁ ଭୁଲାଇ ଦେଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଯଦି ସର୍ବଦା ଆତ୍ମିକ ସ୍□ରୂପର ନିଶାରେ, ଅଲୌକିକ ଜୀବନର ନିଶାରେ, ଫରିସ୍ତା ପଣିଆର ନିଶାରେ ବା ଭବିଷ୍ୟତର ନିଶାରେ ରହିବ ତେବେ ବିଜୟୀ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ମଧୁରତାର ଗୁଣ ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ମହାନତା ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ମଧୁର ହୁଅ ଏବଂ କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରା:- ଅଶରୀରୀ ଅଥବା ବିଦେହୀ ସ୍ଥିତିର ଅଭ୍ୟାସକୁ ବଢାଅ ।

ଯେପରି ବିଦେହୀ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଦେହୀ କରିବା ପାଇଁ ଦେହର ଆଧାର ନେବାକୁ ପଡୁଛି, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଜୀବନରେ ରହି, ଦେହ ଭିତରେ ରହି ବିଦେହୀ - ଆତ୍ମା ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ଏହି ଦେହ ଦ୍□ାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକର୍ତ୍ତା ହୋଇ କର୍ମ କରାଅ । ଏହି ଦେହ ତ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଦେହୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକର୍ତ୍ତା ଅଟ, ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ବିଦେହୀ ସ୍ଥିତି କୁହାଯାଏ । ଏହାକୁ ହିଁ ଫଲୋ ଫାଦର କୁହାଯାଏ । ତେବେ ବାବାଙ୍କୁ ଫଲୋ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁକରଣ କରିବାର ସ୍ଥିତି ହେଲା ସର୍ବଦା ଅଶରୀରୀ ଭବ, ବିଦେହୀ ଭବ ଏବଂ ନିରାକାରୀ ଭବ!